

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 110.251 van 16 september 2002
in de zaak A. 118.385/IX-3273.**

In zake : Albrecht VAN BREMPT,
 die woonplaats kiest bij
 advocaten M. BOES en W. MERTENS,
 kantoor houdende te BERINGEN,
 Scheigoorstraat 5

tegen :

1. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu,
2. het Instituut voor Veterinaire Keuring,
 die woonplaats kiezen bij
 advocaat R. DEPLA,
 kantoor houdende te BRUGGE-SINT-KRUIS,
 Karel van Manderstraat 123.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Alfons VAN BREMPT op 19 maart 2002 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van :

- het koninklijk besluit van 23 oktober 2001 waarbij Marc CORNELIS met ingang van 1 augustus 2001 wordt bevorderd tot de graad van adviseur-generaal bij het bestuur van de inspectiediensten van het Hoofdbestuur van het Instituut voor Veterinaire Keuring (IVK),
- "de notulen van de directieraad van het IVK van 03.09.2001" met betrekking tot het advies en de motivatie van de bevorderingsvoordracht voor de voormelde bevordering;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd
W. VAN NOTEN;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 3 juni 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 24 juni 2002;

Gehoord het verslag van staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat W. MERTENS, die verschijnt voor verzoeker, en van advocaat R. DEPLA, die verschijnt voor de verwerende partijen;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Verzoeker is sedert 1 juli 1986 directeur-dierenarts (voorheen : hoofdinspecteur-directeur) bij het IVK.

1.2. In het Belgisch Staatsblad van 6 juli 2001 wordt een oproep tot de kandidaten bekendgemaakt voor de betrekking van adviseur-generaal (rang 15) bij het bestuur van de inspectiediensten van het Hoofdbestuur van het IVK.

1.3. Op 11 juli 2001 stelt verzoeker zich kandidaat. Marc CORNELIS doet hetzelfde op 18 juli 2001.

Laatstgenoemde werd bij koninklijk besluit van 25 maart 1999 vanaf 1 april 1999 bevorderd tot de graad van dierenarts-directeur bij het Hoofdbestuur van het IVK.

1.4. Op 3 september 2001 onderzoekt de directieraad van het IVK de kandidaturen. De directieraad beslist vier kandidaten voor te dragen. Marc CORNELIS wordt als eerste, verzoeker als tweede kandidaat gerangschikt.

Tegen het voorstel van de directieraad worden geen bezwaren ingediend.

1.5. Bij koninklijk besluit van 23 oktober 2001 wordt Marc CORNELIS met ingang van 1 augustus 2001 bevorderd tot de graad van adviseur-generaal bij het bestuur van de inspectiediensten van het Hoofdbestuur van het IVK.

1.6. Bij arrest nr. 100.890 van 19 november 2001 inzake VERSELE wordt het koninklijk besluit van 25 maart 1999 vernietigd waarbij Marc CORNELIS met ingang van 1 april 1999 tot de graad van dierenarts-directeur bij het Hoofdbestuur van het IVK bevorderd werd.

Bij koninklijk besluit van 2 april 2002 wordt Marc CORNELIS met ingang van 1 april 1999 opnieuw bevorderd tot de graad van dierenarts-directeur bij het Hoofdbestuur -bestuur van de inspectiediensten/directie veterinaire beleid- van het IVK.

2. Overwegende dat de verwerende partijen opwerpen dat de vordering, wat haar eerste voorwerp betreft, laattijdig is ingediend en dat de vordering, wat haar tweede voorwerp betreft, betrekking heeft op een niet voor vernietiging vatbare handeling; dat te dezen de Raad van State die excepties buiten beschouwing laat omdat, zoals hierna blijken zal, niet voldaan is aan een van de grondvoorwaarden die voor het bevelen van een schorsing vereist zijn;

3. Overwegende dat overeenkomstig artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

4.1. Overwegende dat verzoeker in het eerste middel de schending aanvoert van artikel 20sexies, § 1, van het koninklijk besluit van 7 september 1939 betreffende de evaluatie en de loopbaan van het rijkspersoneel, dat volgens artikel 28quater van het koninklijk besluit van 8 januari 1973 tot vaststelling van het statuut van het personeel van sommige instellingen van openbaar nut en artikel 13 van het koninklijk besluit van 16 juli 1998 betreffende de mobiliteit van het personeel van sommige overheidsdiensten van toepassing is op het personeel van het IVK; dat hij

betoogt dat Marc CORNELIS niet voldoet aan de statutaire voorwaarden om tot adviseur-generaal bevorderd te worden aangezien zijn bevordering tot dierenarts-directeur, na de vernietiging door de Raad van State, geacht moet worden nooit gebeurd te zijn, terwijl het bezit van dergelijke graad van rang 13 een noodzakelijke voorwaarde is om tot adviseur-generaal bevorderd te kunnen worden;

4.2. Overwegende dat de verwerende partijen opmerken dat Marc CORNELIS op het ogenblik dat het bestreden besluit getroffen werd -23 oktober 2001- wel degelijk dierenarts-directeur was aangezien zijn benoeming in die graad slechts bij arrest nr. 100.890 van 19 november 2001 vernietigd is; dat zij daaraan toevoegen dat een vernietigingsarrest geen tijdmachine is die een vroeger moment in het rechtsverkeer en in het maatschappelijk verkeer kan doen herleven zodat de bestreden beslissing volkomen wettig heeft kunnen vaststellen dat Marc CORNELIS op 23 oktober 2001 dierenarts-directeur was; dat zij daar nog aan toevoegen dat Marc CORNELIS op 2 april 2002 met terugwerking tot 1 april 1999 tot dierenarts-directeur bevorderd is, en zulks op basis van een voordracht waarmee ook verzoeker heeft ingestemd;

4.3. Overwegende dat buiten betwisting staat dat de vastbenoemde ambtenaren van het IVK slechts tot adviseur-generaal konden benoemd worden voor zover zij op het ogenblik van de benoeming titularis waren van een graad van rang 13 met minstens één jaar graadanciënniteit en twaalf jaar anciënniteit in niveau 1;

Overwegende dat het koninklijk besluit van 25 maart 1999 waarbij Marc CORNELIS met ingang van 1 april 1999 in een graad van rang 13 bevorderd is -met name tot dierenarts-directeur- op 19 november 2001 door de Raad van State met het arrest nr. 100.890 vernietigd is; dat de retroactieve werking van dat vernietigingsarrest tot gevolg heeft dat Marc CORNELIS geacht moet worden nooit in een graad van rang 13 bevorderd te zijn geweest;

Overwegende evenwel dat de verwerende partijen het bewijs voorleggen dat Marc CORNELIS op 2 april 2002 opnieuw bevorderd is tot dierenarts-directeur, met terugwerking tot 1 april 1999; dat verzoeker de regelmatigheid van dat koninklijk besluit van 2 april 2002, dat bekendgemaakt is in het Belgisch Staatsblad van 17 april 2002, niet betwist; dat de omstandigheid dat dit benoemingsbesluit wegens het ertegen ingestelde annulatieberoep (de zaak A. 122.564/IX-3402) niet definitief is, niet belet dat, in de huidige stand van de procedure, de Raad van

State moet vaststellen dat Marc CORNELIS vanaf 1 april 1999 bekleed is met de graad van dierenarts-directeur (rang 13), zodat hij op de datum van de bevordering tot adviseur-generaal wel degelijk voldeed aan de desbetreffende benoemingsvoorwaarde; dat het middel niet ernstig is;

5.1. Overwegende dat verzoeker in het tweede middel de schending aanvoert van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het fair-playbeginsel; dat hij dienaangaande uiteenzet wat volgt: op 17 september 2001 heeft hij, samen met andere hoge ambtenaren van het IVK, een onderhoud gehad met de minister van Volksgezondheid en daar is medegedeeld dat de minister geen adviseur-generaal bij de veterinaire inspectie zou benoemen “omdat de kandidaten te dicht bij mekaar lagen” en dat er een managementcomité zou worden opgericht; op dat ogenblik kende de minister de conclusie van het auditorsverslag over het verzoekschrift dat bij de Raad van State was ingediend tegen de bevordering van CORNELIS tot dierenarts-directeur en hij heeft de stellige indruk dat het voorstel om een managementcomité op te richten ertoe moest strekken hem ervan te weerhouden bezwaar in te dienen tegen het voorstel dat de directieraad van het IVK op 3 september 2001 had geformuleerd; daags nadat de Raad van State het annulatieberoep tegen de bevordering van CORNELIS tot dierenarts-directeur op de openbare terechtzitting had behandeld, is M. CORNELIS bevorderd tot adviseur-generaal en sindsdien is er geen sprake meer geweest van een managementcomité; door zo te handelen heeft de minister het fair-playbeginsel geschonden; de minister is ook onzorgvuldig geweest door de beslissing over de bevordering niet uit te stellen totdat het arrest van de Raad van State haar bekend was;

5.2. Overwegende dat de verwerende partijen daarop antwoorden wat volgt: een procedure bij de Raad van State belet niet dat het bestuur nog beslissingen treft; het auditorsverslag over het beroep tegen de benoeming van Marc CORNELIS tot dierenarts-directeur besloot tot de verwerping van het beroep, ter terechtzitting zijn geen nieuwe gegevens aan het licht gekomen en dus kon de minister zich door dat verslag niet aangemoedigd voelen om de bevordering van CORNELIS te bespoedigen; de vergadering van 17 september 2001 naar dewelke verzoeker verwijst, was een vergadering van het managementcomité dat reeds eerder opgericht was;

5.3. Overwegende dat verzoeker geen enkel gegeven voorlegt dat een begin van bewijs zou kunnen vormen van zijn bewering dat de minister ooit verklaard

zou hebben geen adviseur-generaal te bevorderen; dat, aangezien in het auditoraatsverslag over het annulatieberoep tegen de bevordering van Marc CORNELIS tot dierenarts-directeur besloten was dat beroep te verwerpen wegens gebrek aan samenhang met het beroep tegen de bevordering van J. CLYSTERS, niet wordt ingezien hoe dat verslag een motief kon zijn om de bestreden bevorderingsbeslissing te bespoedigen; dat het aanhangig zijn van een beroepsprocedure bij de Raad van State het bestuur niet belet om nieuwe beslissingen te nemen; dat dienvolgens uit de beweringen van verzoeker niet opgemaakt kan worden dat de minister het fair-playbeginsel zou geschonden hebben of dat de besluitvorming onzorgvuldig zou gebeurd zijn; dat het middel niet ernstig is;

6.1. Overwegende dat verzoeker in het derde middel het advies van de directieraad bekritiseert; dat hij dienaangaande de schending aanvoert van de artikelen 10, 11 en 33 van de Grondwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 20sexies, § 4, van het koninklijk besluit van 7 augustus 1939 betreffende de evaluatie en de loopbaan van het rijkspersoneel, van het motiveringsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel doordat het advies niet berust op in feite en in rechte afdoende en pertinente motieven en doordat de directieraad geen grondig, nauwgezet en vergelijkend onderzoek heeft gedaan van de titels en de verdiensten van de verschillende kandidaten; dat hij meer bepaald betoogt dat hij voldoet aan de vooropgestelde functievereisten en aan het functieprofiel, dat de directieraad in de onderlinge vergelijking van zijn titels en verdiensten met die van Marc CORNELIS zijn langere ervaring in het licht heeft gesteld maar dat, waar de voorrang van CORNELIS uiteindelijk gesteund is op zijn “gebrek aan internationale ervaring en ervaring in het hoofdbestuur”, de directieraad zich vergist heeft aangezien ook hijzelf internationale ervaring en ervaring bij het hoofdbestuur bezit en hij die ervaring in zijn curriculum vitae had opgesomd; dat hij daaraan toevoegt, wat zijn internationale ervaring betreft, dat hij in 1985 als expert naar Joegoslavië is geweest, dat hij meerdere keren USDA-inspecteurs heeft ontvangen en ook EU-inspectieteams begeleid heeft in zijn keurkring en, wat zijn ervaring op het hoofdbestuur betreft, dat hij in zijn keurkring een analysesysteem heeft opgezet dat op nationaal vlak is overgenomen terwijl hij op het hoofdbestuur ook de “koelhuizenacties” en de vademecum-commissievergaderingen heeft geleid; dat hij ook verwijst naar zijn uitmuntende kennis van de wetgeving en naar de omstandigheid dat de directieraad hem als een “uitmuntend kandidaat” heeft aangemerkt; dat hij op grond daarvan besluit dat, voor wat zijn gebrek aan internationale ervaring en ervaring op het hoofdbestuur betreft,

de vergelijking van de titels en de verdiensten van hemzelf met die van CORNELIS niet correct is gebeurd;

6.2. Overwegende dat de verwerende partijen in hun nota met opmerkingen stellen wat volgt: de notulen van de directieraad zijn geen voor vernietiging vatbare handeling en verzoeker kende reeds lang de inhoud van het advies van de directieraad; in de notulen is een correcte vergelijking gemaakt van de titels en de verdiensten van de kandidaten en de directieraad heeft daarbij gezocht naar een evenwicht tussen de wetenschappelijke kennis, de opvolging van de Europese en de internationale reglementering op het stuk van de voedselveiligheid, de vertegenwoordiging van België op internationale fora en de praktische implementering ervan op het terrein; uiteindelijk is aan Marc CORNELIS de voorkeur gegeven wegens zijn uitgebreide wetenschappelijke activiteiten en de internationale functies die hij bekleedde;

6.3. Overwegende dat, los van de vraag of het advies van 3 september 2001 van de directieraad een handeling is die door de Raad van State kan vernietigd worden en of het daartegen gerichte beroep wel tijdig is ingediend, een benoemingsbesluit toch door de Raad van State kan vernietigd worden wanneer het steun vindt in een onregelmatig advies van de directieraad;

Overwegende dat de directieraad van het IVK in zijn vergadering van 3 september 2001 de verschillende kandidaturen heeft gewaardeerd aan de hand van “roosters waarin de functie- en profielvereisten van de (...) betrekking zijn opgenomen”; dat in het puntenklassement dat de directieraad heeft opgemaakt op basis van die individuele waarderingen van zijn leden, Marc CORNELIS het hoogste cijfer heeft behaald en verzoeker het tweede hoogste cijfer; dat de directieraad vervolgens geheime stemmingen heeft gehouden over de “voordracht die uit de kwantitatieve stemming resulteert”; dat aldus Marc CORNELIS eenparig als eerste kandidaat is voorgedragen terwijl verzoeker, met acht stemmen voor en één stem tegen, de tweede voordracht heeft verkregen; dat de directieraad vervolgens de motivering van de voordrachten geredigeerd heeft “op basis van de kandidatuurstellingen en van de roosters houdende de functie- en profielvereisten”; dat in die motivering de titels en de verdiensten van elke kandidaat uitvoerig zijn belicht en beoordeeld; dat, wat Marc CORNELIS betreft, dan het volgende besluit is geformuleerd :

“Adviseert de directieraad unaniem de heer Cornelis voor te dragen op de eerste plaats van de bevorderingsvoordracht voor de betrekking van adviseur-generaal rang 15 - van het bestuur van de inspectiediensten van het hoofdbestuur van het IVK omdat hij als enige kandidaat zich kan beroepen op een uitmuntende kennis van de Europese instellingen en hij nauwgezet de ontwikkelingen van de reglementeringen op het Europese en internationale vlak inzake voedselveiligheid waaraan België is gehouden, op de voet volgt. Hij weet een compleet evenwicht te bewerkstelligen tussen zijn wetenschappelijke bagage en de praktische implementatie op het terrein. Zijn wetenschappelijke kennis maakt dat hij o.a. de preventie van de risico's van de producten op een doeltreffende manier kan aanpakken. Daarnaast maken zijn all round kennis van zowel de instelling op zich als van het bestuur van de inspectiediensten evenals van de inspectiedienst - buitendienst dat hij rekeninghoudende met de voormelde motivering dat hij als de beste kandidaat dient beschouwd”;

dat voor verzoeker de conclusie luidde als volgt :

“Gezien de heer VAN BREMPT beantwoordt aan de vereisten van de functie zowel als van de profielomschrijving van de voormelde te begeven betrekking met uitzondering van de wetenschappelijke kennis evenals de opvolging van de veterinaire-technische reglementering op het Europese en het internationale vlak.

In de toekomst gaat de Europese wetgeving net zoals in andere domeinen aan belang winnen. De eerste fundamenteën voor een Europees Voedselagentschap worden gelegd. Vandaar het belang dat de directieraad in haar advies heeft gehecht aan het bewerkstelligen van een evenwicht tussen wetenschappelijke kennis, de opvolging van de Europese en de internationale reglementering op het vlak van de voedselveiligheid, de vertegenwoordiging van België bij de internationale fora en de praktische implementering ervan op het terrein,

Adviseert de directieraad, met meerderheid van stemmen, om de heer VAN BREMPT voor te dragen op de tweede plaats van de bevorderingsvoordracht voor de betrekking van adviseur-generaal rang 15 - van het bestuur van de inspectiediensten van het hoofdbestuur van het IVK”;

dat de directieraad tenslotte ook de kandidatuur van verzoeker in volgende bewoordingen heeft vergeleken met die van M. CORNELIS :

“Bij de afweging van de eerste geklasseerde tegen de tweede geklasseerde van de bevorderingsvoordracht, benadrukt de directieraad, niettegenstaande ze beide beantwoorden aan de vereisten van de functie als van het profiel van de betrekking, hoewel de heer VAN BREMPT een langere ervaring heeft op de toepassing van het terrein, zijn gebrek aan internationale ervaring en ervaring hoofdbestuur”;

Overwegende dat verzoeker de door de directieraad vermelde titels en verdiensten van elk der kandidaten evenals de concrete beoordeling daarvan, niet betwist; dat hij zich enkel verzet tegen het benadrukken, ten voordele van Marc CORNELIS, van zijn internationale ervaring en zijn ervaring op het hoofdbestuur en het minimaliseren van zijn eigen ervaring terzake, zoals hij die in zijn curriculum vitae had uiteengezet; dat evenwel, rekening houdend met alle gegevens van het dossier, verzoeker er niet toe komt ten overstaan van de Raad van State aan te tonen dat de

directieraad een kennelijk onredelijke beoordeling van de hem voorliggende gegevens zou gemaakt hebben; dat immers vastgesteld kan worden dat Marc CORNELIS sedert 1 januari 1991 naar het hoofdbestuur gedetacheerd is en dat hij zich daar met succes vertrouwd heeft gemaakt met de werking van het IVK zelf en van de Europese instellingen, terwijl verzoeker steeds tewerkgesteld is geweest in een keurkring zodat de incidentele ervaring die hij ter gelegenheid van bepaalde opdrachten bij of voor het hoofdbestuur heeft kunnen opdoen, niet opweegt tegen de permanente tewerkstelling van M. CORNELIS aldaar en zijn activiteiten op het vlak van de internationale relaties van het IVK; dat in die zin de uiteenzetting van verzoeker niet volstaat om de regelmatigheid van het advies van de directieraad aan het wankelen te brengen; dat het middel niet ernstig is;

7. Overwegende dat verzoeker geen ernstig middel aanvoert dat de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit kan verantwoorden,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zestien september 2000 en twee, door :

de H. A. VANDENDRIESSCHE, staatsraad, wnd. kamervoorzitter,
Mevr. V. WAUTERS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

A. VANDENDRIESSCHE.